

Bij Givet, via de tunnel van Ham, hebben we op 29 juni 2021 Frankrijk verlaten en zijn België binnen

gevaaren. De Maas is hier direct een stuk breder en we komen hier dan ook grotere schepen tegen dan in Frankrijk.

Ook de sluizen zijn een stuk groter.

Lieneke en Pieter varen een stuk met ons mee.

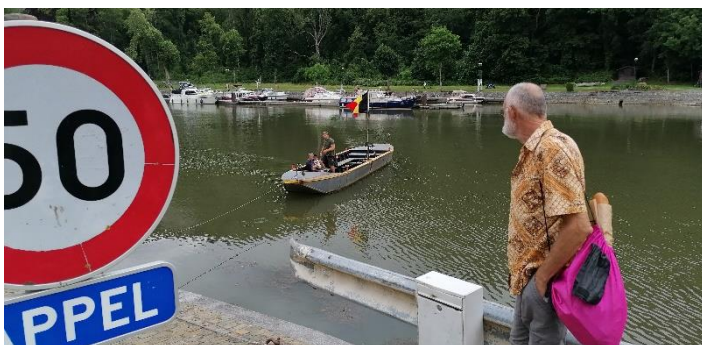
De eerste plaats die we aandoen in België is de plaats Waulsort.

We vinden een ligplaats aan de houten steiger tegen over het inmiddels sterk vervallen hotel.

2021

In 2014 leek het Grand Hotel Regnier nog in renoveerbare staat. Nu lijkt het echt niet meer te redden.

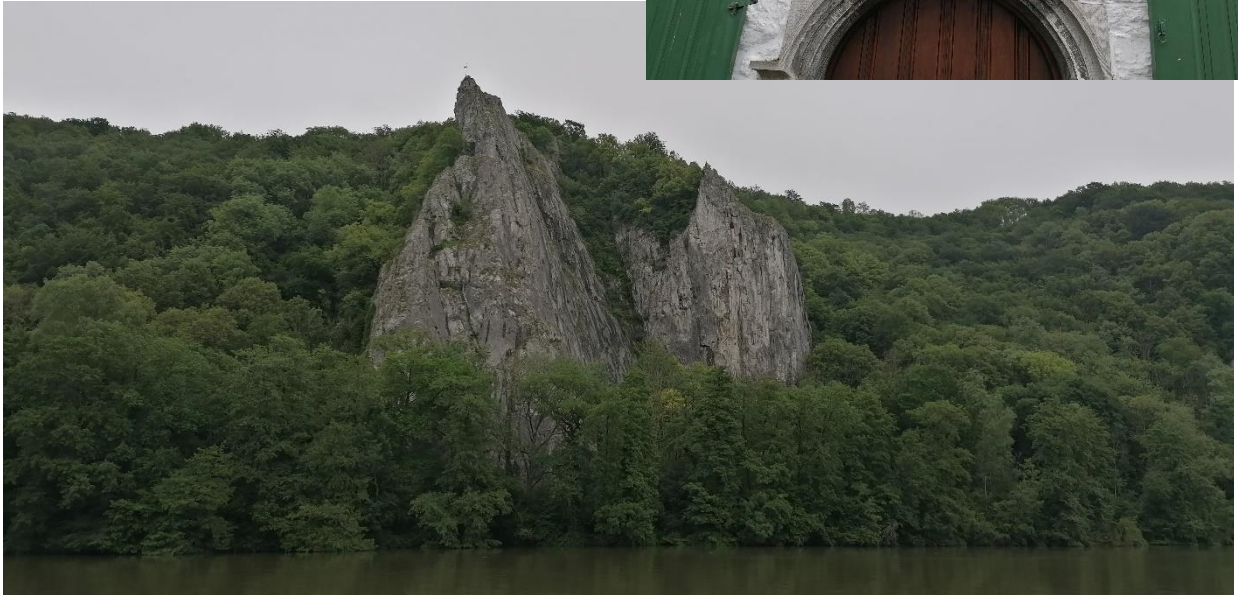

2015

Waulsort heeft het leukste pontje over de Maas dat we zijn tegengekomen. De aandrijving gaat nog met de hand langs een kabel die over de bodem van de rivier loopt. Met een houten knuppel trekt de schipper de veerpont naar de overkant.

In de gebouwen zien we vaak interessante bouwdetails.

We varen weer verder langs de kenmerkende Ardenne rotswallen.

Soms zien we een enkele rotsklimmers die met touwen gezeurd langs de wand omhoog klimmen.

Het imposante Kasteel De Freÿr

De Maasvallei ontsnapt in eerste instantie aan de Frans-Spaanse oorlog, maar wordt in 1554 bezet door de Franse troepen. De versterkingen langs de Maas worden niet gespaard door het geschut van de hertog van Nevers en worden grotendeels verwoest. Maar kasteel de Freÿr herrijst uit zijn as dankzij Guillaume de Beaufort-

Spontin, die in 1571 op dezelfde plek een klein kasteel bouwt. Het bouwwerk wordt door Hubert de Spontin uitgebreid tot een vierhoek met torens die niet robuust genoeg zijn om te kunnen verdedigen, maar daar is het gebouw dan ook niet meer voor bedoeld. Vanaf 1637 doet kasteel de Freÿr dienst als buitenhuis in renaissancestijl en dat is het nu nog steeds.

Met camera's wordt vanaf de sluis in de gaten gehouden of er schepen arriveren om geschut te worden.

In de verte is de stuw al zichtbaar waar de sluis een onderdeel van is.

Een prachtig landhuis met een ruime tuin en een mooi motorscheepje.

Voorheen liep de weg via de tunnel door de rotsen

We naderen de stad Dinant.

We leggen aan tegenover de stad vlak onder de brug. Boven op de berg zien we het fort.

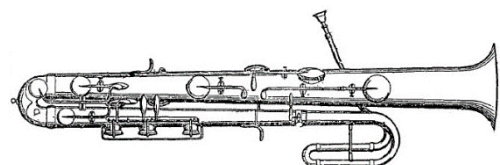
Dat Dinant de stad is waar de bedenker van de saxofoon vandaan komt is geen twijfel over mogelijk

Adolphe Sax 1814-1894

Adolphe Sax nam trompet achtig instrument, de ophicleïde, en zette er een klarinetmondstuk op, en zo is hij op het idee van de saxofoon gekomen.
De ophicleïde is familie van de tuba.

We brengen een bezoek aan La Citadelle de Dinant.

Vanaf de kabelbaan heb je een mooi uitzicht over de stad.

Op de overliggende heuvelrug staat een indrukwekkend gebouw, het Collège Notre-Dame De Bellevue.

De trap heeft 408 treden;
De Citadelle ligt 100m boven de Maas.
De kabelbaan €10,- pp;

Het museum La Citadelle de Dinant
Is €18,- pp;
Het bezoek is wel de moeite waard.

Twee antieke mortieren markeren de
toegang tot het museum.

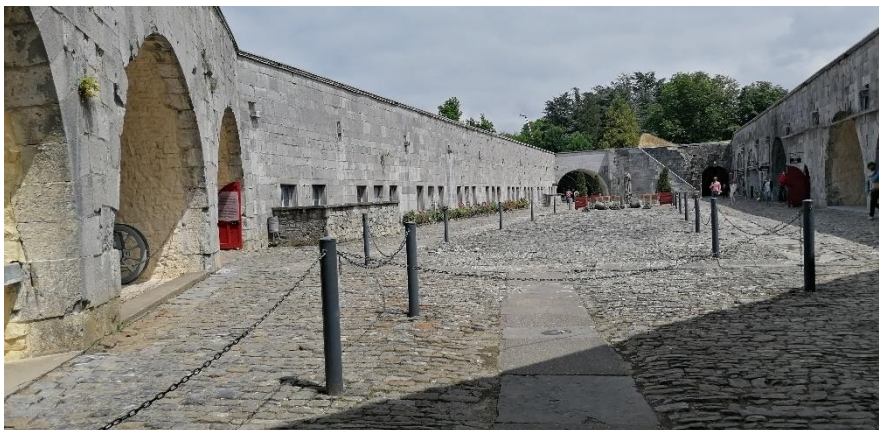
De keuken.

De bakkerij.

Het kantoor van de commandant.

De binnenplaats

De smederij.

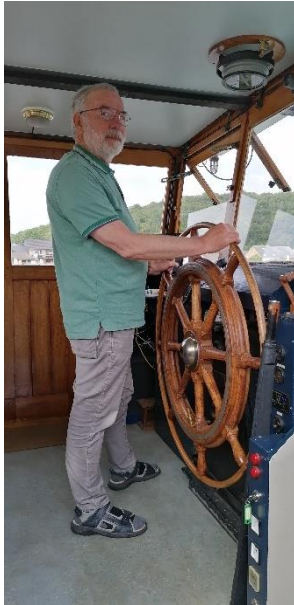

Een slaapruimte voor de soldaten.

Uniformen en wapens in soorten en kleuren.

Pieter aan het roer enna de wacht een dutje.

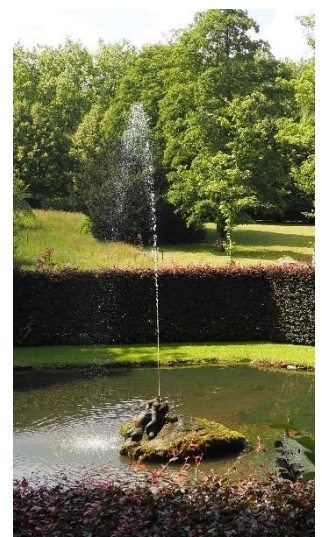

Aangekomen in Profondeville stappen we op de fiets en bezoeken we de Jardins D'Annevoie.

De Tuinen van Annevoie vinden hun oorsprong in de familiegeschiedenis van de Montpelliërs die teruggaat tot het midden van de 15e eeuw. Pas in het begin van de 18e eeuw erfde Jean de Montpellier het domein van Annevoie,

dat voorheen in bezit van de familie de Halloy was.

In die tijd stonden de Montpelliërs bekend om hun vermaarde meestersmeden. Het is de zoon van Jean de Montpellier, Charles-Alexis, zelf burgervader van het hof van Ferrons, die geld weet te verdienen met deze bloeiende industrie en zo aan de nodige middelen komt om de tuinen in te richten en het kasteel uit te breiden. De werken starten omstreeks 1758.

Voor de aanleg inspireerde Charles-Alexis zich op zijn vele reizen door Europa. De tuinen werden dan ook ontworpen op basis van drie verschillende filosofieën; de Franse, Italiaanse en Engelse.

Even uitpuffen op een bankje.

Er staan ook moderne elementen in de tuinen.

De ligplaats aan de kade voor het casino in Namen is een mooie uitvalsbasis om de stad te bezoeken.

Hoewel het gisteren nog zonnig en warm was is het vandaag kouder en regenachtig.

Aan de kade beloven de Belgen dat we geld toe krijgen maar dat viel een beetje tegen.....

Dus gaan we lekker aan de spareribs met sla, gebakken aardappeltjes en appelmoes.

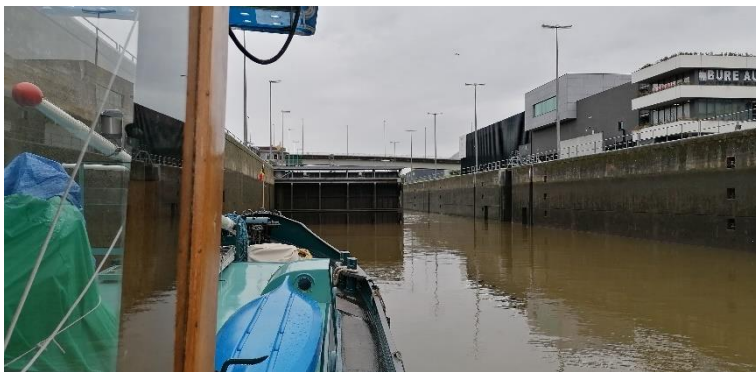
Onze wandeling door de Citadel van Namen is ruw verstoord door een dikke regenbui dus vluchten we terug naar de boot.

Het is een hele tippel om van de kade boven op de citadel te komen, maar er is een mooi uitzicht om van te genieten.

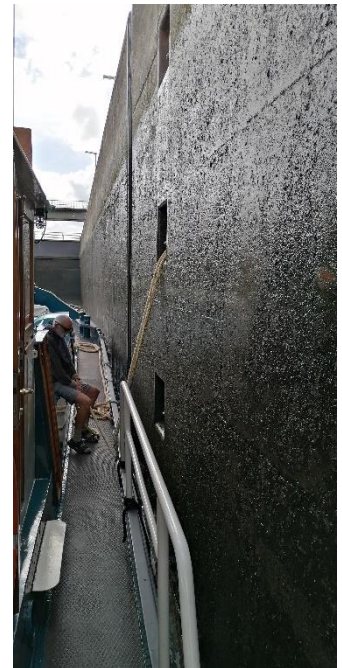

De sluis onder Namen is bijzonder van constructie. De bovenstroomse deur kantelt en ligt plat op de bodem als de schepen invaren. Om de sluis te sluiten pompt men het water uit de deur en gaat die weer rechtop staan. Op de foto zie je het hekje, dat op de deur staat, boven het water uit komen.

De benedenstroomse deur is een schuifdeur die over een rail op de bodem van de sluis loopt.

De afmeting van deze sluisen is wel iets anders als de sluisjes in Frankrijk. De Maas is van Frankrijk tot Namen bevaarbaar voor schepen tot 1350 ton, vanaf Namen tot het Albertkanaal zelfs tot 9000 ton!

Wij vinden een ligplaats in Huy tegenover de kerncentrale en maken het schip vast aan een bolder en de balustrade langs de kade. Er zijn daar stenen trappen om op de kade te komen.

Lieneke en Pieter zijn in Sclayn van boord gegaan en gaan op de fiets terug naar Zoetermeer. Ze volgen de eerste dagen de Maas en komen dus over het zelfde traject als wij afleggen.

We varen verder naar Luik.

Ook deze sluisdeur is bijzonder van constructie. De deur hangt in een takelsysteem waarmee de deur opzij geschoven kan worden.

Op de achtergrond zijn de koeltorens van de kerncentrale nog te zien.

De trappen zijn tevens bolders voor kleine schepen.

Bij het verlaten van de sluis zien we Le Koala die we eerder in Profondeville hebben ontmoet. Ze hebben toen een nachtje bij ons langszij gelegen.

De Abdij van Flone

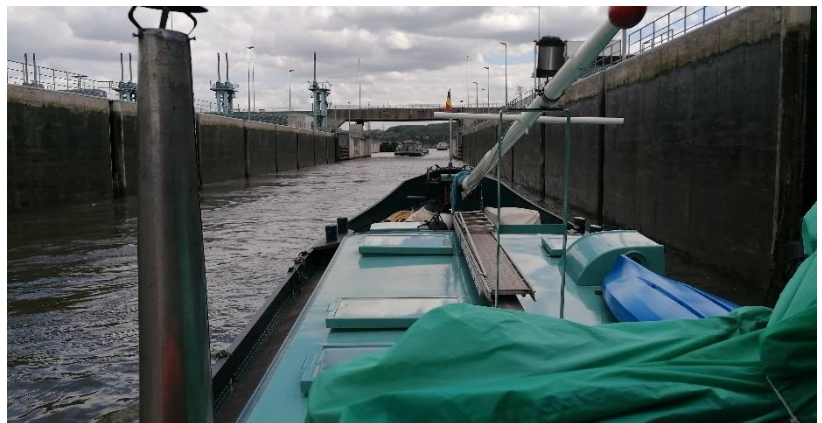
Een vervallen landhuis boven op de heuvel

De sluis boven Luik is uitgerust met drijvende bolders. Dat scheelt het telkens verzetten van de trossen als het water in de sluis daalt zoals hier. Of stijgt als we berg op gaan.

In tegenstelling tot de omgeving van Dinant heeft de Maas bij Luik zware kades langs de rivier.

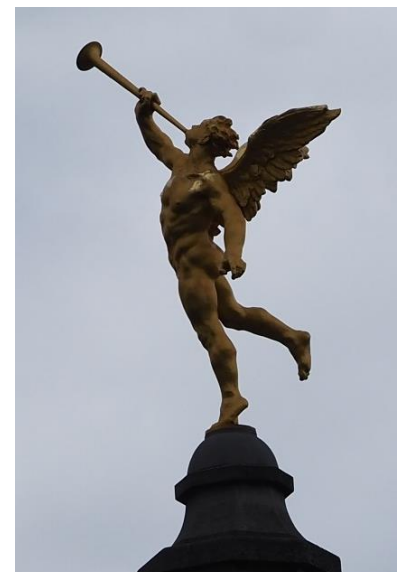
Jammer genoeg is het zwaar bewolkt als we in Luik de prachtig met beelden en ornamenten versierde Pont de Fragnée passeren. De brug is gebouwd in 1901 te gelegenheid van de wereldtentoonstelling van 1905 in Luik.

De brug werd ontworpen door Émile Jacqmain en ze werd van decoratieve elementen voorzien naar ontwerp van Paul Demany.

De lengte bedraagt 177,6 meter en de brug bestaat uit drie bogen. De brug verbindt de stadsdelen Guillemins, Angleur en Fétinne.

De brug wordt versierd door van vergulde engelen voorziene zuilen, lantaarns, médaillons en beelden. De (allegorische) beelden werden vervaardigd door Victor Rousseau. De engelen symboliseren de oude en de nieuwe rivier.

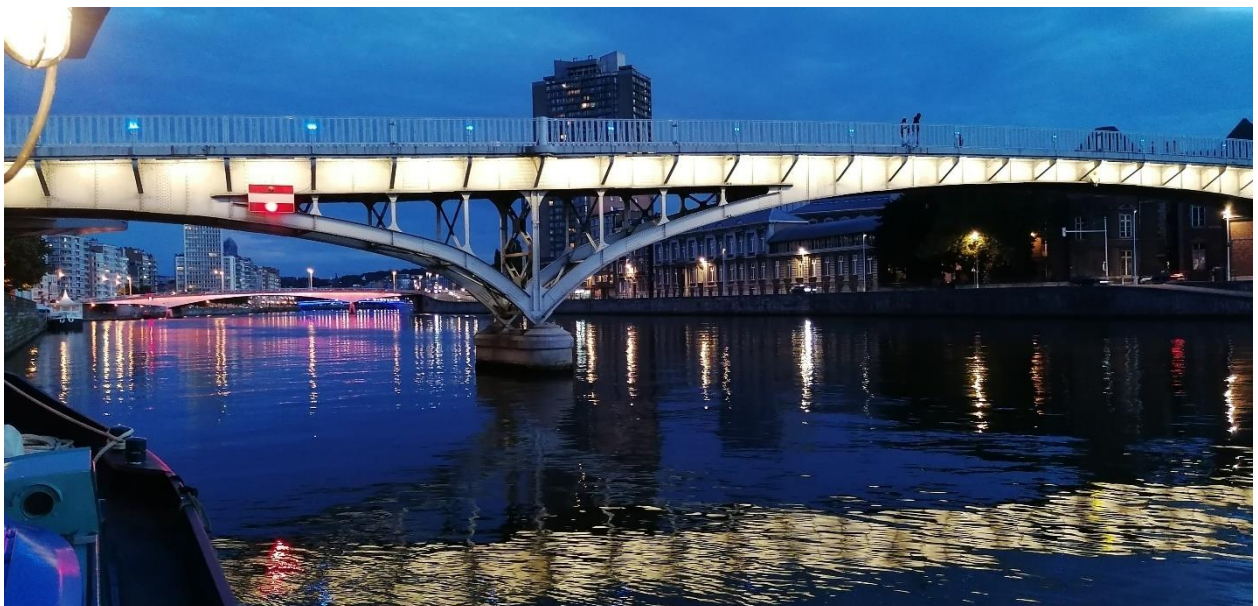
We vinden een ligplaats in het centrum van Luik. We liggen bijna voor het Aquarium tussen Passerelle de Saucy en Pont des Arches.

Luik heeft een monument voor de scheepsjager.

‘Het paard van de bootsman en zijn menner’, van Jules Halkin gemaakt in 1885.

Voor de motorisering van de binnenvaart werden schepen vaak door paarden, of door mensen trokken. Dit noemde men jagen.

Luik in het nachtlucht.

Koning Albert staat aan het begin van het Albertkanaal, het betekent dat we bijna bij de Nederlandse grens zijn. Nog één sluis in België te gaan.

Recht door ligt de sluis, linksaf ligt de ingang van het kanaal Briegden-Neerharen (B).

De eerste plaats die we in Nederland aandoen is Maastricht. We vinden een ligplaats tussen de Servaasbrug en de Wilhelminabrug aan de verbindingdam tussen die bruggen.

We moesten wennen aan het Nederlands om ons heen en aan de drukte in de stad. Op de foto's lijkt het er niet op maar zoveel mensen hebben we voor lange tijd niet bij elkaar gezien. We halen de auto op uit

Luik, doen boodschappen en slenteren door de stad. We blijven ongeveer een week in Maastricht liggen.

Waarna we vertrekken richting Roermond. In Maasbracht tanken we GTL-diesel en besluiten om aftemeren in Panheel aan de ingang van het kanaal Wessemer Nederweert. Dat bleek achteraf een goed besluit. De weersvoorspelling was; zeer veel regen. Nou ja, om kort te gaan er ontstond een ware watersnood ramp

om ons heen. In

Duisland,

België maar ook in het Nederlandse Vaals raken overstroomd. Er zijn doden en er is grote schade vooral in het buitenland.

We hebben de auto in Bunde gepareerd omdat in Maastricht parkeren lastig is en het is al een stuk de goede kant op. Dat blijkt een van de eerste plaatsen te zijn waar de Maas buiten haar oevers komt. Dus hebben we de auto daar snel weggehaald. De verwachting was dat we naar Roermond zouden varen als de regen zou zijn afgenomen dus hebben we de auto daar neer gezet.

Dat bleek ook geen goede parkeerplaats. De auto stond tussen de mond van de Roer en de Hambeek. Door de overlast in Duitsland kwam er extra veel water door de Roer en liep de woonwijk onder. We zijn, toen we de voorspellingen hoorden, met de bus naar Roermond gegaan en hebben de auto in Panheel neergezet. Daarna hebben we de auto direct naar Rheden gebracht zodat we er onderweg geen zorgen meer van hadden.

Dinsdag 13 juli kwamen we aan in Panheel pas op 3 augustus konden we weer doorvaren nadat de vaarweg was vrijgegeven.

Rijkswaterstaat heeft de vaarweg afgesloten om het vele puin en huisraat te uit de rivier te vissen en om naar slachtoffers te zoeken.

Bond vond in Panheel een maatje om mee te spelen.

Uiteindelijk hebben we zelf niet veel last gehad van de watersnoodramp. De Kabeljauw is grofweg 3 meter gestegen en ook weer gezakt toe het water in de Maas weer in haar bedding liep.

Op 3 augustus laten we Panheel achter ons en belanden in het dorpje Broekhuizen.

De volgende dag varen we naar Cuijk.

We passen precies in het haventje, zelfs achteruit er weer uit lukt zonder problemen.

We nemen Erna, Marien en Joey als passagiers mee naar Nijmegen

Marien heeft bijna de hele route aan het roer gestaan.

We passeren één sluis namelijk die om van het Maas-Waalkanaal op de Waal te komen.

We moeten een tijdje wachten voor we aan de beurt zijn om te schutten.

5 augustus 2021

De havenmeester van Nijmegen geeft ons een mooi plekje in de Lindenberghaven

We gaan gezellig even buurten op de Zeester bij Aatje en Gijs. Zo langzamer hand komen we weer in onze vertrouwde omgeving, ofwel daar waar de meeste vrienden en bekende .wonen,

We liggen weer aan de Rijnkade in Arnhem, het is zaterdag 7 augustus 2021

We gaan langszij bij de Lutjewad van Ben. Henno komt met de My Fare Lady naast ons liggen.

De eerste lange reis met de Kabeljauw zit er op.

Even wat getallen op een rij: We hebben daadwerkelijk 241 uur gevaren, daarin 1068 Km afgelegd en zijn 251 Sluizen gepasseerd.

Vanaf Pont de Vaux zijn we 87m gestegen en na het Souterrain de Balesmes, wat het hoogste punt in de reis was, en we zijn we 287m gedaald.

We hebben grofweg 2000 liter diesel verbruikt (ook voor de kachel) en circa 8000l liter drinkwater gebruikt.

Het vervolg op onze avonturen komt in Deel 8 aanbod.